

Obsah:

- 1.1. Bloudění domem světa
- 1.2. Znavené umírání Evropy
- 1.2.3. Naděje, úzkost a zapomenutí bytí
2. Co je člověk?
- 2.1. Člověk jako animal rationale
- 2.2. Člověk jako imago Dei
- 2.3. Člověk jako ego cogito, myslící subjekt
- 2.4. Člověk jako nedokonalá bytost
- 2.5. Člověk jako vznešená transcendence
- 2.6. Prométheovský spád
- 2.6.1. „Počítačový“ člověk
- 2.6.2. Mediální panem et circenes
- 2.6.3. Novodobý bůh Moloch a jeho oběti
- 2.6.4. Bezděmovci ve vlastních domovech
3. Dítě a dětství
- 3.1. Dítě jako ens amans - bytost milující
- 3.1.1. Dítě jako bytost budoucího smutku a vzpomínek
- 3.2. Historický pohled na chápání dětství
- 3.3. Dětství z filosofického hlediska aneb opuštěnost jako stav světa
- 3.4. Matěřská (bytostná) láska
- 3.5. Dítě jako bytost bezmocně mocná
- Radost a její pojetí
4. Východiska filosofie radosti a výchova
- 4.1. Trojnost člověka
- 4.2. Řecké pojetí duše a těla
- 4.2.1. Slovanské pojetí duše a těla
- 4.2.2. Hebrejské pojetí duše a těla
5. Výchova jako péče o neřeš
- 5.1. Otázka existence, hledání smyslu života
- 5.2. Výchova jako „cesta k naději“
- 5.3. Hluzer jako východisko z bezmocnosti postmoderního člověka (toho „velikého pavouka křížáka v prostřed síť světa...“)
- 5.4. Výchova jako sympatie
6. Radost jako úcta a chuť k životu
- 6.1. Člověk, příroda a živočichové
- 6.2. Vztah člověka k přírodě z pohledu historie
- 6.3. Chuť žít a úcta k životu jako zdroje radosti
- 6.4. Člověk, Vesmír a životní zdatnost
7. Závěrem
- Přílohy
- Mýtus ve světle paradigmát
- Indické, řecké a křesťanské pojetí lásky
- Potřeby z pedagogického hlediska podle J. Prekopové